

פניני עין חמד

יוצא לאור 7"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרֻשֶׁת וַיִּגַּשׁ - אֵיחָיו הַפְּצָע הַפְּעוֹר

"אָנִי יוֹסֵף! הַעוֹד אָבִי חַי?" (בראשית מה, ג)

אביו, 'תרם את תרומתו' וגרם להתרחקות ולפירוד בינו לבין האחים.

עתה כשהתגשם חלום המלכות, יוסף חלם חלום נוסף: להשיב את האחדות לבית ישראל. כשאחיו הופיעו לפניו, התגלגלה לידו ההזדמנות לממש את החלום.

אם יטה להם חסד למרות מעשיהם, ויגמול להם טובה תחת רעה, האחים יבינו שחלומות הנעורים שלו לא היו התנשאות וגאווה, אלא אמת אלוקית שחפצה להושיב את יוסף על כס המלכות. אם האחים ישתכנעו, הלבבות יתאחדו מחדש.

בנוסף, יוסף רצה להעמיד אותם במבחן האחוה, דווקא במקום בו נכשלו. הוא רוצה לדעת אם יפקירו פעם נוספת את אחד האחים לגורלו. לא סתם אחד האחים כי אם את בנה השני של רחל, שלא היתה אמם.

אם ימסרו את נפשם ולא יתנו לפגוע בבנימין, יראה בכך אות כי למדו לקח. הם מכירים במשגה שעשו כשמכרו אותו וחרטתם נובעת מעמקי הלב.

הם אכן עמדו במשימה בכבוד. יוסף ידע כי שנאת האחים נעלמה. שעת האמת הגיעה, שעת השיבה לחיק המשפחה. אז התגלה אליהם ואמר: "אָנִי יוֹסֵף! הַעוֹד אָבִי חַי?" (בראשית מה, ג)

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

פניני לבנה

7"י	כנסת לבנה 16:07	צאת לבנה 17:20	ריבון חסן 17:51
8"א	16:24	17:16	17:46
9"א	16:23	17:16	17:45
10"ב	16:27	17:20	17:50

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר דרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מילד טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחי- בריאות ואריכות ימים מריה בת עדי דליה אפרת בת נעמה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה יענת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רותית בת סבריה קנסב בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל מיכאל יהודה בן מרים בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט יהודה לייב בן אסתר מלכה נעמה בת שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

- זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאלוהי ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
- הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב
- לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

- לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר
- לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר ולילד אלחנן רפאל בן אריס ולילד אורי חיים בן שלי

שואל ומשיב בהלכה – בשולי גוים - חלק י'

מה דין חולה לגבי בישולי גויים?

שאלה: א

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א:

תשובה: א

יש להתיר לחולה מבני ספרד אפילו אם אין בו סכנה, שגוי יבשל עבורו את המאכל, כאשר ההדלקה נעשתה על ידי ישראל. **הערה:** כאשר ההדלקה נעשתה על ידי ישראל, ראה בשו"ת יביע אומר ח"ט (חיו"ד סימן ו) שיש להקל ולסמוך על הרמ"א ולהסתפק בהדלקת האש אף לספרדים, מכיוון שהבישול התבצע בבית ישראל. וע"ע שו"ת יחוה דעת ח"ה (סימן נד). ועיין שו"ת יביע אומר ח"י (עמוד קעח) במקום שמשרתים גויים בבית ישראל. ע"ש. בפרט כשמדובר בתנורי חשמל, יש להקל כדעת האומרים, שאין בהם דין בישול גויים. וכמ"ש בשו"ת עטרת פז (כרך ב סימן ב עמוד קד) בשם הגר"ץ אבא שאול זצ"ל, שאין לדון את החשמל כאש לענין בישולי גויים, דאין זה מכוחו של הנוכרי, שהרי פעולת ההדלקה יוצרת רק את כוח חשמל הראשון, שהוא אינו מספיק כדי לבשל, והחשמל הזורם אח"כ אינו כבר מכוחו של הנוכרי, אלא כוחו. ועיין ירחון אור תורה (ניסן תשע"ב עמוד תרג).

כאשר קשה לבני המשפחה להיות שם תמיד לצורך הדלקת האש, יש מי שמקל להדליק נר נשמה - וממנו העובד הגוי ידליק את האש לצורך בישול. **מקורות:** שו"ת משנה הלכות ח"ט (סימן קנט) כתב להתיר, מכיוון שישראל הדליק את האש ובבית ישראל ולצורך חולה שאין בו סכנה, אין בזה משום בישולי גויים. בספר שולחן מלכים (עמוד תנב) הביא בשם הגר"ש בן שמעון שראוי לספרדים, שלא לסמוך על ההיתר הזה. נכון, שהגוי יביא את האש לחולה, והוא ידליק אותו.

כאשר החולה סיעודי או שיש בו חולי של סכנה, ואין ישראל שיבשל עבורו או ידליק לו את האש, מותר לו לאכול מבישול הגוי. **מקורות:** שו"ע (או"ח סימן שכח ס"ט). שו"ת מנחת יצחק ח"ג (סימן עב) וע"ע קובץ מבית לוי (הלכות בישולי גויים) בשם הגר"ש ואזנר שכתב להתיר באופן שאין אפשרות לבשל על ידי ישראל. מקורו מדברי המשנה ברורה (סימן שיח ס"ק ג) שכתב: ומה שנשאר למוצאי שבת אסור אפילו לחולה עצמו, כיוון שאפשר לבשל לו אז על ידי ישראל. ע"כ. דוק מינה, מכיוון שבמוצאי שבת אפשר על ידי ישראל, ובמקום שאי אפשר כגון בשבת מותר על ידי גוי. כתב בשו"ת שואלין ודורשין ח"ח (סימן פז אות יב) וז"ל: זקנים וחולים בבישולי עכו"ם ראה ר"ן ע"ז (ט). מדפי הרי"ף ד"ה וכי אתא), ועכשיו נהגו לבשל לחולה, שאין בו סכנה, על ידי עובד כוכבים בשבת ואע"פ שהתבטל עצמו אסור משום בישולי עכו"ם, וראה בשו"ת באר שבע (ס"ו כד) שלדינא לא חלק על היתר זה. ובאמת אם יש אפשרות שלא להאכילם בישולי עכו"ם בודאי צריך להתאמץ בכך, אבל אם הדבר לא אפשרי אפשר להקל. ע"כ. עיין בשו"ת חיי הלוי ח"ד (סימן נד אות ו), שכתב דבודאי שלא התירו בישול עכו"ם לחולה, רק בשבת, משום שלא יא בישול עכו"ם חמור משבת, אבל בחול, ודאי אסור גם לחולה, שהרי יכול הישראל לבשל בשבילו, חוץ מבחולה שיש בו סכנה ואין שם ישראל.

אולם, יש מי שאומר שלאדם בריא אסור לאכול מתבשיל, שבושל עבור חולה. ויש מי שמתיר. **מקורות:** משנה ברורה (שם ס"ק בג). שוב ראיתי בספר חזון עובדיה- שבת (ח"ג עמוד תיח) באופן שהגוי מבשל בשבת עבור חולה, והגוי שכיר של היהודי, מותר גם לבריא לאכול ממה שבישל הגוי. ע"ע בספר 'הלכה ברורה' (סימן שיח) ובשו"ת 'אוצרות יוסף' (בסוף הספר סימן ד).

בבתי חולים, שמחלקים אוכל כל ימות השבוע, וההדלקה בלבד נעשית על ידי ישראל, מותר לחולים לאכול, אפילו אם הם מבני ספרד.

חולה, שאוכל מבישול גוי, חייב לברך כמו בכל מאכל היתר, והשומע ברכתו עונה אמן. **מקורות:** משנה ברורה (סימן שכח ס"ק ג), מכיוון שאוכל בהיתר חייב לברך. וכן לענין עניית אמן, עיין בשו"ע (או"ח סימן רד ס"ט) דכל איסור, שהתירו לחולה, השומע ברכתו עונה אמן. ראה בביאור הלכה (ס"ו רטו ד"ה ואסור).

כָּל עֶפְבָּה לְטוֹבָה

להלן סיפור, המעובד מפי הרה"ג ר' אשר קובלסקי שליט"א והובא ב'פניני פרשת השבוע'. הרב שמע את הסיפור מפי בעל המעשה בעדות אישית. אחד מבניו היה צריך לעבור ניתוח מורכב בגלל בעיה רפואית. האב ביקש לערוך את הניתוח בהקדם האפשרי, אולם יש רק כמה רופאים מומחים בודדים שיכולים לעשות ניתוח כזה. תור אצלם אפשרי רק לאחר המתנה של חודשים ארוכים. האב לא נח ולא שקט. הוא הפעיל את כל הקשרים העומדים לרשותו, לחץ על עסקנים. אולם לגודל אכזבתו - דבר לא הועיל.

כשהוא עדיין מצטער על כשלונו בהקדמת הניתוח, הגיעה לארץ זריקה ייחודית, שזה עתה קיבלה אישור רפואי בארה"ב. יודעי דבר טענו, שישנו סיכוי גבוה שקבלת הזריקה - עשויה לפתור את הבעיה הרפואית וליתר את הצורך בניתוח. הילד קיבל את הזריקה מספר פעמים, וראו זה פלא - הבעיה חלפה עברה. הוא הבריא לחלוטין ללא צורך בניתוח!

האב, כשסיפר את המעשה, הוסיף ואמר: "לא יאומן כי יסופר! באותה עת בה הצטערתי והתאכזבתי, שאינני מצליח להקדים את מועד הניתוח - באותה עת ממש בורא עולם סידר לבני רפואה קלה יותר. הנה כי כן, כל עפבה לטובה. כשמשהו לא הולך - כנראה, יש לכך סיבה טובה!".

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חינוך במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

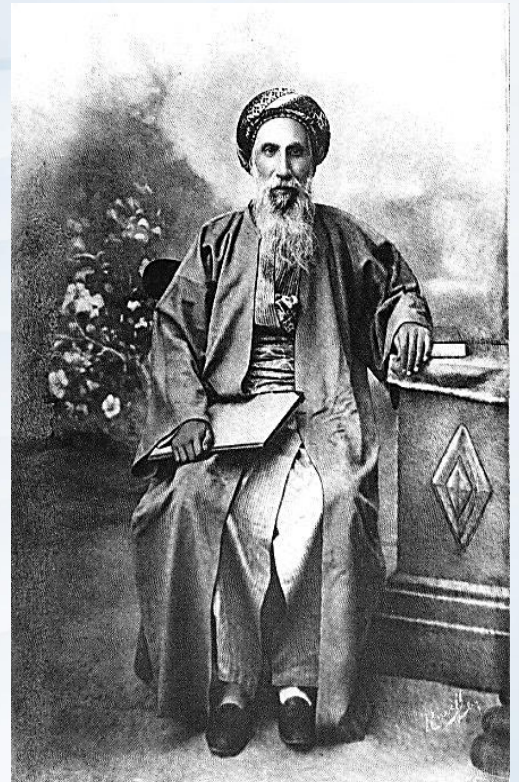
אם ראשונים כמלאכים - חכם הרב אברהם משה הלל זצ"ל

חכם הרב אברהם משה הלל זצ"ל - נולד בשנת ה'תק"ץ (1820) בבגדד. השם השני משה הוא שם האב ושם המשפחה נגזר משמו הפרטי של הסב כפי שהיה נהוג אז בבבל. עוד מצעירותו ניכר כבעל כשרונות מבורכים וכח זיכרון עצום! כל מיני לא מש מאהלה של תורה וקבע את מושבו בישיבת 'בית זילכה'.

שימש כדיין ואב בית-דין ואף התבקש שלוש פעמים לכהן כחכם באשי של בגדד. בשנת ה'תרמ"ד (1883) התמנה במקומו של החכם באשי חכם אלישע דנגור זצ"ל (הרב אלישע הוכרז להתפטר ממשרתו עקב מחלוקת קשה שפרצה בעיר). בהתחלה רבינו התנגד למינוי בגלל ענוותנותו, אך לאחר לחצים מצד החכמים ומפני אהבת השלום והוראת רבו הסכים להיבחר למשרה זו. רבינו התנה כי תיכף קְשִׁימָצָא רב מתאים ימנו אותו במקומו (ואכן בשנת ה'תרמ"ה - 1884 השיבו את ר' אלישע דנגור על מקומו).

בשנת ה'תרמ"ו (1885) חכם אלישע התפטר ממשרתו בגלל זקנותו, ורבינו מצא שוב את מקומו כחכם באשי. בשנת ה'תרע"ה בגלל מלחמת העולם הראשונה נאלצו להביא רב ראשי מקושטא לאור קשיי העניינים בממשלה. שוב, שימש כחכם באשי לאחר מכן.

גאון בנגלה ובנסתר. מופיע בחתימת שבעת חכמי בגדד, שנתנו הסכמה לספרו של רבו המובהק 'זבחי צדק'. רבינו יצא לאסוף מגבית עבור בעלי בתים מחוסרי בגדים. היה מראשי חברת 'שומרי מצווה' שתפקידה היה לדאוג לחינוך (בפרט של יתומים ובני עניים), נישואי יתומים ובני עניים, אסיפת כספי צדקה וסיוע בשמירת המצוות והכשרות. רבינו גם שימש כנציג במועצת 'הועד הגשמי'.

נפטר ב-י"ז טבת ה'תר"ץ (1920). חי כ-100 שנים. ציונו בבגדד שבעירק.

אביו: חכם ר' משה. **סבו:** חכם ר' יחזקאל הלל. **אחיו:** חכם ר' מאיר משה. **מרבותיו:** חכם ר' עבדאללה סומך. **נשותיו:** מרת רבקה לאה (זיווג ראשון), מרת מסעודה (זיווג שני). **ילדיו:** מאשתו הראשונה נולדו להם חמישה בנים וחמש בנות. מאשתו השניה נולדו להם שישה בנים ושתי בנות.

במסגרת תפקידו הרם של רבינו בנשיאות העדה, בני עירו ראו עין בעין איך רוח אלוקים שוכנת בקרבן. קדושתו וישרותו היו שם דבר במקומו. היה רחמן ולא סבל צערן של ישראל. עד ראייה מילדי שכונתו מספר עליו מעשה פלאי: בזמן שרבינו התגורר בבגדד, ביום שישי אחד בשעות אחר הצהריים נפסקו המים בצינורות בכל השכונה.

אנשים שהיו בעיצומן של ההכנות לקראת השבת הקרובה, רצו אל רבינו להתנות לפניו את צערם וכאבם. הם ביקשו ממנו שיפעל ברוח קודשו לחדש את זרימת המים, כדי שיוכלו לגמור את ההכנות עבור השבת הקרובה.

הם באו קבוצות קבוצות אל בית הרב וחילו פניו לפעול בעניינם. הרב שחש את כאבם הגדול, הניח את ידיו הקדושות על אחד מהברזים שבביתו וקרא בקול רם: "קול ה' על המים". רבינו חזר על כך שבע פעמים. **והנה עם סיום דבריו המים חזרו לזרום בצינורות כל הבתים, לשמחת דיירי השכונה המרובים. הדבר היה לפלא ולאות כי גדול כוח פיהן של צדיקים, הגוזרים ומתקיימת גזירתן!**

נכדו הרה"ג ר' יעקב משה הלל שליט"א, ראש ישיבת 'אהבת שלום' בירושלים סיפר על חכמת הנסתר של רבינו: פעם במחיצת הרה"ג הרשל"צ כמוה"ר יצחק נסים זצ"ל הייתי ושוחחנו אודות גדולי רבני עיר מולדתו בגדד, ובפרט אודות סבי הרה"ג ר' אברהם משה הלל זצ"ל. הרב קם, נכנס לחדרו והוציא איגרת בכתב יד סבי זצ"ל ששלחו לאחיו הגדול של הרב נסים (ר' יחזקאל עזרא רחמים זצ"ל, מח"ס 'עצי היער').

הרב נתן לי אותה במתנה, ואמר לי, שזכור לו שישנם תחת ידו עוד כמה מכתבים כאלו ואינו זוכר את מקומם. כאשר ימצאם - יתנם לי. כאשר עיינתי בתוכן המכתב, ראיתי שכולו מיוסד על פי לשונות האריז"ל והרש"ש בעומק הקבלה ועוסק בעניין חישוב הקץ. מכיוון שהייתי רגיל תמיד להראות לרה"ג המקובל הרב סלמאן מוצפי זצ"ל את סוג ה'מציאות' האלו שהיו מגיעים לידי, לכן הראיתי לו את המכתב. הרב השתומם שעה חדא ונרגש מאוד על מחזה זה. לאחר מכן, הסביר לי מדוע התרגש כל כך ממכתב זה. פעם אחת סיפר לו הרה"ג המקובל ר' סלמאן אליהו זצ"ל (מח"ס 'כרם שלמה'), שהיה לו שיג ושיח עם הרה"ג ר' אברהם משה הלל זצ"ל.

רבינו לא עסק בחוכמת הקבלה וכבר הגיע לימי הזקנה, כבן שבעים שנה, וכבר היה מגדולי רבני בבל בזמנו. הרב סלמאן אמר לו בלשון זו: "אדוני הרב, דע לך כי בגלל שאינך לומד את חכמת הקבלה, על כן תצטרך לחזור בגלגול, ואפילו אם שוב תגיע לרמות גדולות להיות אב"ד וחכם באשי, בכל זאת שוב ושוב תחזור בגלגול, עד שתלמד את חכמת הקבלה". (על כל אדם המבקש ללמוד את חכמת הנסתר עליו להתיעץ עם רבותיו שיורו לו את הדרך אשר ילך בה).

דבריו עשו פירות ורבינו התחיל לקבוע עיתים ללימוד הקבלה. עד כאן שמע מפיו. ראה זה פלא שהתחיל בלימוד זה בזיקנותו, מגיל שבעים ואילך, ואכן חי עד למאה שנה לערך ועשה חיל בלימודו. **לכן עתה, כשראה ממכתב זה שאכן רבינו עשה חיל בחכמה זו, והתעלה בה מאוד כפי שמוכח מדבריו שבמכתב, השתומם ממראה זה. בכך התאמת אותו סיפור ששמע, וראה איך שדברי ר' סלמאן אליהו זצ"ל עשו פירות. אמר לי: "לולי ראיתי זה עתה מכתב זה כתוב וחתום במו ידיו, לא הייתי מאמין!".** (קובץ מקבציאל)

בשנת ה'תרע"ה, כשמלחמת העולם הראשונה היתה בעיצומה, גויסו יהודים רבים לצבא. בערב חג השבועות רבינו הלך למושל הצבאי וביקש ממנו שישחרר את החיילים היהודים למשך החג. המושל ענה לו שאינו יכול מכיוון שהוכרז מצב חירום, וזו עת מלחמה. הצבא במצב הכן, בכוננות מלחמתית, ובפקודת ראשי הצבא אסור לשחרר אף חייל. הצדיק לא אמר נואש. הוא אחז בידו את זקנו הצחור כשלג, ואמר: "אנא, עשה למען זקני הלבן". המושל לא היה יכול לעמוד בפני הבקשה, ולחיילים היהודים הייתה אורה בחג מתן תורה!

כָּל מָה שֶׁה' עוֹשֶׂה - הַכֹּל לְטוֹבָה

לא מבין. לא היה לי זמן לחזור לחנות ותכננתי להגיע אליה שוב במהלך שבוע הבא.

כעבור יומיים, אחי התקשר אלי. באותו הזמן הייתי בדיוק באמצע משהו, כך שלא יכולתי לענות לשיחה. חזרתי אליו כעבור שעתיים.

"מה רצית?", שאלתי אותו. "סתם, רק רציתי לשאול מה נשמע", הוא ענה. "תגיד, מה זה הרעש שאני שומע? היכן אתה נמצא?", שאלתי.

"אני נמצא בחנות חולצות ברחוב...". הוא נמצא בחנות שבה הייתי לפני יומיים. אולי אבקש מאחי שירכוש עבורי לפחות מספר חולצות ולאחר מכן אשלם לו, כך חשבתי.

ניצלתי את ההזדמנות ואמרתי לו: "תעשה לי טובה, האם תוכל להביא לי מספר חולצות במידה... אני אשלם לך אחר כך, כשאפגוש אותך".

אחי ניגש למוכר ולאחר מספר דקות ספורות אמר לי: **"המידה הזאת אזלה, יקח כמה שבועות, עד שהוא יקבל אותה למלאי!"**

באותו רגע כבר הציף אותי גל של כעס. כמה מניעות על החולצות האלו! מה, לא יהיו לי חולצות לחג? שוב הרגעתי את עצמי: "תנו לאבא שבשמיים 'את המיקרופון'... הכל לטובתי. מי יודע, כמה צער ה' חוסך לי כעת".

חצי שעה לאחר מכן אחי סיים את קנייתו בחנות. הוא שילם ופנה לחזור לביתו. כשהוא יצא, מישהו רדף אחריו: "סליחה, אפשר לשאול אותך שאלה?" שאל אותו יהודי שהיה בחנות.

"כן, בטח", אחי ענה לו. "איזו מידה חיפשת, שהמוכר ענה לך שנגמר?". אחי נקב במידה הרצויה. "תקשיב לי", הוא אמר, "הבן שלי קנה לעצמו עשר חולצות במידה הזו כאן בחנות".

"העניין הוא, שהוא עבר ניתוח וירד במשקל. החולצות כבר לא מתאימות לו, אך מכיוון שהוא לא שמר את הקבלה, המוכר מסרב להחליף לו אותן למידה קטנה יותר". הוא המשיך: "אני מוכן למסור לך אותן, אבל בתנאי אחד, **שלא תשלם לי על זה שקל כי זו המצווה שלי**".

במקום לקנות כל חולצה במאה ועשר ש"ח, הכל הגיע אלי הביתה במשלוח ארוז בשווי 1100 ש"ח בחינם! כמעט כולן חדשות! עכשיו הבנתי למה החולצות אזלו, למה כרטיס האשראי נשכח בבית ולמה החנות היתה סגורה וכו'... **הודו לה', כי טוב כי לעולם חסדו. "נתתי" לאבא שבשמיים "את המיקרופון" – ובהחלט היה לו מה לומר.**

להלן סיפור, המעובד מתוך **'קול תודה'**. יש בו כדי ללמדנו, כי כל מה שהקב"ה עושה - הכל לטובה. אומנם לא תמיד אנחנו יכולים להבין.

לעיתים, בשעת מעשה, אנחנו יכולים להתמרמר ולהתמרד ולפנות, חלילה, בטרפוניה כלפי מעלה. מעשה זה נראה לנו כשלילי, וחלילה כמעשה לא טוב. אולם, לעיתים, אחר כך הקב"ה מוכיח לנו, עין בעין, כי כל מה שנעשה - הוא לטובתנו. להלן הסיפור מפי בעל המעשה:

כבר התרגלתי, שכל פעם שמשהו לא מסתדר לי, אני מכריז בקול: **"תנו לאבא בשמיים 'את המיקרופון'... בוא נראה מה יש לו לומר על זה"**. הלכתי עם בני לקנות לנו חולצות לחג.

בכל פעם שאני הולך לקנות חולצות, אני מתפלל שאמצא חולצה, שתתאים למידותיי, כי הן גדולות מהרגיל, ותהיה עשויה מבד נעים, כי אני רגיש מאוד לכך.

עברנו בכמה חנויות ללא הצלחה. לבסוף, לאחר חיפושים ארוכים וממושכים, מצאתי את החנות המתאימה, שמוכרת מידות אלו.

ניגשתי למוכר וביקשתי חולצות לפי המידה שלי. לאחר בדיקה קצרה אמר לי המוכר, **כי המידה אזלה. רק עוד שבועיים יגיע משלוח נוסף של מידות אלו.**

אמרתי לבני: "בוא ניתן לאבא שבשמיים 'את המיקרופון'. ככה רוצה ה' יתברך, שלא יהיו חולצות לפי המידה שלי. נבוא בעז"ה עוד שבועיים".

הודיתי לה' שלא קנינו, כי אם כך רצה הבורא - הרי שזה הני טוב עבורי. לאחר שבועיים באתי שוב. הפעם החנות היתה סגורה. אמרתי בליבי, שנראה לי שבזאת עולם מתכנן עבורי משהו טוב, ואני סקרן לדעת מה.

בפעם השלישית שבאתי לקנות, הייתי עם הבן והחנות היתה פתוחה. ניגשתי למוכר וביקשתי ממנו למצוא עבורי חולצה במידה שלי.

לאחר זמן קצר המוכר הביא לי שמונה חולצות מתאימות בצבעים שונים בדיוק במידה שלי! נותר לי רק לבחור את הצבע שאני רוצה!

החלטתי, שאני קונה את כולן. כך לא אתקע כשאצטרך חולצה נוספת. **כשבאתי לשלם, גיליתי, שאת כרטיס האשראי השארתי בבית...** המרחק בין הבית לבין החנות לא היה קצר!

לקח לי חצי שניה להתעשת, ואז נזכרתי בהודיה לה'. "תנו לאבא שבשמיים 'את המיקרופון'". אמרתי לבני בנחישות: **"אתה עוד תראה שיצמח מזה דבר טוב, אך כעת אני באמת**

לע"נ	הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחת ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זהרה ע"ה אברהם בן טובה ז"ל	הרב שבתי בן אסתר יא אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל נעמי בת כותון ע"ה מזל בת שמעון ע"ה יוסף בן מרים נוסרת ז"ל יעקב בן אסתר ז"ל רחל רפאת בת השמת ע"ה לטיף בן פרחת ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה	הרב עובדיה יוסף בן גורג'ה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דוד יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל דוד בר חסיה ז"ל חווה בת יעקב צבי ע"ה יצחק יצקן בן רחל ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'ה ע"ה חי זיזי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה דוד יצחק בן פרחת ז"ל גורג'ה בת נעימה ע"ה